

Dosarul nr. 3ra-359/2023
2-22036051-01-3ra-29032023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

10 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
judecători

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Alexandru Bostan reprezentat de avocatul Marian Bucătaru,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandru Bostan împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actelor administrative individuale defavorabile,

împotriva deciziei din 29 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 16 martie 2022, Alexandru Bostan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, solicitând anularea ordinului nr. 76/ps din 17.02.2022 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

În motivarea acțiunii a invocat că, activează în cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne din 20.01.2011 până în prezent.

Pe parcursul activității a fost de mai multe ori premiat, mulțumit de către conducerea ministerului.

La 06.01.2022, în baza sesizării șefului sectorului Poliției de Frontieră /Giurgiulești-2/ al Direcției regionale Sud, comisar principal Alexandru Voloșin, de către șeful interimar al Direcției regionale Sud, comisar principal Vasili Damaschin a fost inițiată ancheta de serviciu nr.As-3-102, fiind finalizată la 03.02.2022.

Prin Ordinul nr. 76/ps din 17.02.2022 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special, a fost sancționat disciplinar cu - concedierea din funcția deținută. În conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor

prezentului cod.

Prin emiterea Ordinului nr. 76/ps din 17.02.2022 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, nu a fost ținut cont de rigorile legale și a admis încălcări substanțiale în acest sens și anume contrar prevederilor din Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public, sancțiunea disciplinară, cu excepția celei specificate la art. 58 lit. a), nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de către comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii. Din comisia de disciplină face parte în mod obligatoriu un reprezentant al organizației sindicale reprezentative sau, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici pentru care este organizată comisia de disciplină.

Reieșind din materialele anchetei de serviciu deduce partea reclamantă că Bostan Alexandru nu este membru al Uniunii Sindicale Sud al Asociației Sindicale „Frontieră”, respectiv la cercetarea cazului urma să participe un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici.

De asemenea, contrar prevederilor Statutului Disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerul Afacerilor Interne și anume pct. 48 potrivit căruia sarcinile anchetei de serviciu sânt examinarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor abaterilor disciplinare comise de către funcționari, stabilirea cauzelor și condițiilor care au condus la comiterea abaterilor disciplinare. Adică, pârâta nu a elucidat pe deplin și sub toate aspectele presupusa abatere disciplinară comisă de reclamant, nu au stabilit circumstanțele în care s-a comis presupusa abatere disciplinară.

A evidențiat că, prin aplicarea sancțiunii disciplinare - concedierea, pârâțul nu a individualizat sancțiunea disciplinară și anume nu a ținut seama de activitatea anterioară a reclamantului Alexandru Bostan, de împrejurările în care a fost săvârșită pretinsa abatere disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor pretinsei fapte comise.

A notat că, nu este clară și nu este motivată soluția pârâțului de ce s-a aplicat cea mai aspră sancțiune disciplinară - concediere din funcția publică cu statut special, în coraport cu cu altele posibile sancțiuni a) avertisment; b) muștrare; c) muștrare aspră; d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcție. Nu există o motivare în neaplicarea acestora, în coraport situației de fapt, și a consecințelor. La caz, careva consecințe nu există.

Totodată, întru respectarea obligațiilor de serviciu și funcției deținute, reclamantul contrar afirmațiilor că a introdus date eronate în SIIPF, a împiedicat stabilirea adevărului în cadrul anchetei, nu a îndrumat și nu a învățat angajații din cadrul schimbului, consideră că acestea afirmații sunt neclare, or însuși pârâțul confirmă că, reclamantul în cadrul anchetei a prezentat explicații, care confirmă respectarea procedurii de introducerea datelor corecte în SIIPF, a respectat normele tehnologice la controlul unităților de transport și a persoanelor ce traversează frontiera de stat, la caz a identificat persoana fizică, mijlocul de transport, lipsa contravenției, etc.

Atrage atenția reclamantul că, nu avea dreptul de a refuza ieșirea și/sau intrarea persoanelor fizice, întrucât nu au existat motive de interzicerea ieșii și nepermiterea intrării în Republica Moldova,.

De asemenea, evidențiază partea reclamantă că, dacă totuși la data de 10.02.2022 prin scrisoarea nr.35/22-508 s-a sesizat DG teritorială Sud al CNA pentru examinarea acțiunilor sale prin prisma prevederilor art. 312 din Codul contravențional și la caz nu este o soluție pe acest fapt, procedura administrativă în speță urma a fi suspendată pînă la emiterea actului administrativ respectiv, efectuarea operațiunii administrative respective sau pînă la emiterea unei hotărâri judecătorești definitive, astfel ordinul nr. 76/ps din 17.02.2022 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI prin care Alexandru Bostan a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, contravine și prevederilor art. 59 al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne

A comunicat că, măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Reiterând cele relatate supra, consideră partea reclamantă că ordinul nr. 76/ps din 17.02.2022 al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI prin care reclamantul a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, este unul neîntemeiat și urmează a fi declarat nul de instanța de judecată deoarece ancheta de serviciu care a stat la baza emiterii ordinului a fost defectuoasă, nicidecum imparțială și cu grave abateri de a respectarea legislației.

Prin hotărârea din 22 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în contencios administrativ depusă de Alexandru Bostan împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actelor administrative individuale defavorabile, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 29 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de apel declarată de Alexandru Bostan prin intermediul avocatului Marian Bucătaru cu menținerea hotărârii din 22 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, faptele imputate intimatului prin ordinul contestat, stabilite în urma anchetei de serviciu, se încadrează în noțiunea prevăzută de Lege de abateri disciplinară, deoarece faptele respective vizează încălcarea de către intimat a atribuțiilor funcționale, stabilite de fișa postului, dar și dispozițiile legale, respectarea cărora este pusă în sarcina intimatului de normele citate supra.

A conchis că, trimiterile intimatului și concluziile primei instanțe la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia aplicării sancțiunilor disciplinare nu sunt determinante în contextul în care condițiile respective, expuse în jurisprudența Curții Europene, au fost respectate de către angajator, acesta luând în considerație și obiecțiile înrimatului, asupra cărora există o expunere în concluzia anchetei de serviciu, aprobarea căreia denotă preluarea acestei argumentări de către angajator per ansamblu.

Cu referire la consecințele abaterilor comise de către intimat, instanța de apel a reținut că încălcarea atribuțiilor funcționale și a cerințelor actelor normative ce reglementa activitatea intimatului în funcția deținută este succedată, prin însăși caracterul acestor fapte, de consecințe negative în condițiile în care Legea impune intimatului în calitate de funcționar public cu statut special obligația respectării Legii, neexecutarea acestei obligații fiind urmată de neatingerea de către angajator a scopului scontat al funcției acordate intimatului, fiind, concomitent, afectată și

imaginea funcției, în special, și a autorității publice, în general. Or, instanța relevă că legiuitorul nu impune în calitate de condiție obligatorie pentru atribuirea unei fapte a caracterului de abatere disciplinară existența unor consecințe materiale (prejudicii materiale, distrugere de bunuri, vătămarea sănătății, etc.), încălcarea exigențelor legale și a atribuțiilor funcționale fiind suficientă pentru constatarea consecințelor prejudiciabile a faptelor prin care au fost realizate acestea, inclusiv prin prisma scopului urmărit de institutul sancțiunii disciplinare, expus supra. Instanța de apel conchide că nu constituie un impediment pentru constatarea de către apelant a abaterilor disciplinare imputate intimatului prin ordinul contestat nici evaluările profesionale anterioare ale intimatului în contextul în care, primar, scopul acestor evaluări este altul decât cel al anchetei de serviciu, la momentul evaluării nefiind supuse unei anchete toate acțiunile și inacțiunile concrete ale angajatului, iar secund, încălcările imputate intimatului au fost stabilite doar în urma efectuării anchetei de serviciu de către persoana împuternicită în ordinea stabilită, împuternici pe care nu le au evaluatorii.

Sub aspectul individualizării pedepsei și realizării dreptului discreționar al autorității intime, instanța de apel a subliniat inclusiv prin prisma art. 16 și 137 din Codul administrativ că, apelantul a fost anterior sancționat disciplinar, astfel încât scopul sancțiunilor disciplinare anterioare nu a fost atins, încălcările depistate în cadrul efectuării anchetei de serviciu în cazul dat denotă atât comiterea a multiple încălcări ale atribuțiilor funcționale și a exigențelor legale, cât și admiterea omisiunilor în realizarea acestor sarcini în activitatea apelantului, ce vizează, practic, majoritatea atribuțiilor funcției de conducere exercitată de acesta din urmă, situație ce oferă dreptul intimatului de a aplica sancțiunea disciplinară în forma dispusă de acesta.

În final, instanța ierarhic inferioară a concluzionat că, lipsa la caz a temeiurilor legale pentru anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 76/ps din 17.02.2022 cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special, Bostan Alexandru, pretenția respectivă a acestuia urmând a fi respinsă.

Cu referire la pretenția apelantului privind obligarea intimatului să emită actul administrativ individual privind restabilirea lui Bostan Alexandru în funcția deținută anterior, instanța de apel a reținut că în temeiul art. 89 alin. (1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

La 15 decembrie 2022, Alexandru Bostan reprezentat de avocatul Marian Bucătaru a depus recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, ulterior la 12 aprilie 2023 a depus motivarea recursului, solicitând anularea deciziei contestate și pronunțarea unei decizii noi privind admiterea acțiunii (f.d. 145, 148-152 verso).

În motivarea recursului, Alexandru Bostan și-a manifestat dezacordul cu decizia contestată, reiterând circumstanțele indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Suplimentar a invocat că, instanța de apel s-a expus asupra cererii, care nu a fost depusă de recurent, și anume: „...obligarea intimatului să emită actul administrative individual privind restabilirea lui Bostan Alexandru în funcția deținută anterior” (pag. 13 al Deciziei Curții de apel din 29.11.2022). Acțiunea înaintată de reclamant/recurent reprezintă o acțiune în contestare, în conformitate cu

art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ (pag. 3 al Cererii de chemare în judecată din 6.03.2022). Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

Legiuitorul a echilibrat sarcina probațiunii, punând în obligația ambelor părți probarea faptelor pe care își întemeiază acțiunea, atribuite exclusiv sferei sale, pe care o consider plauzibilă, din considerentul că, în dependență de domeniul circumstanțelor de fapt, acestea au posibilități diferite de a le proba și, datorită rolului mai activ în probațiune al persoanei fizice/juridice, va spori eficacitatea constatării tuturor circumstanțelor de fapt importante pentru justa soluționare a cauzei.

Așadar, în cererea de chemare în judecată, precum și în cererea de apel recurentul a menționat că nu este clară și nu este motivată soluția Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI de ce s-a aplicat cea mai aspră sancțiune disciplinară - concediere din funcția publică cu statut special, în coraport cu altele posibile sancțiuni: avertisment, muștrare, muștrare aspră, retrogradare cu un grad special, retrogradare în funcție. Nu există o motivare în neaplicarea acestora, în coraport situației de fapt, și a consecințelor. Respectiv, în lipsa a careva consecințe, abaterile disciplinare imputate lui Bostan Alexandru nu puteau fi calificate ca fiind grave.

În opinia recurentului, nu este în prezența încălcării sistematice ale disciplinei de serviciu, or, Bostan Alexandru șef de schimb al SPF „Giurgiulești-2” pe parcursul activității de serviciu având stagiul de calendaristic de 10 ani și 11 luni a fost numai odată sancționat cu o muștrare, fiind stimulat de mai multe ori, cu acordarea gradului special înainte de termen. Din interpretarea normelor de drept nominalizate, se constată cu certitudine că, ordinul de sancționare disciplinară urmează să conțină prevederi clare printre care, consecințele faptei comise de către angajat, probele ce confirmă vinovăția persoanei și circumstanțele atenuante sau agravante.

Subsecvent, consideră că, necătând la caracteristica pozitivă eliberată pe numele recurentului Alexandru Bostan de către angajator, aplicarea sancțiunii disciplinare - concedierea din funcția publică cu statut special, nu este proporțională în coraport cu acțiunile lui și la aplicarea acesteia nu s-a ținut cont de activitatea anterioară a reclamantului.

Autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin.(1) din Codul administrativ, potrivit căruia, autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră era obligat prin lege să își exercite discreția fără erori discreționare. Scopul dreptului discreționar conform esenței dispoziției art.16 alin.(1) și 137 alin.(1) din Codul administrativ, este de a permite autorității să răspundă flexibil la diversele probleme ce apar în anumite domenii de administrare publică. În acest fel, autoritatea publică poate adopta decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între scopul legal abstract și circumstanțele reale, în special, aceasta oferă loc pentru un test de celeritate și echitate.

A concluzionat recurentul că, acțiunile imputate nu constituie încălcări grave în sensul art.211¹ din Codul muncii, calificarea făcută de către Inspectoratul General

al Poliției de Frontieră în mod evident a fost una greșită, iar ca rezultat Bostan Alexandru a fost ilegal eliberat din funcția publică cu statut special.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a III a „Procedura contenciosului administrativ”, Capitolul V „Procedura de recurs” din Codul administrativ, în special ce vizează prevederile cu privire la depunerea cererii de recurs, termenul depunerii, temeiurile recursului și procedura examinării acestuia.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente se deduc și din interpretarea art.195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art.3 alin.(3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 29 noiembrie 2022 în ședință publică.

Din materialele dosarului rezultă că, la 13 decembrie 2022 copia dispozitivului deciziei instanței de apel a fost expediată prin intermediul poștei electronice participanților la proces (f.d. 144). Iar la 16 martie 2023 copia deciziei integrale a fost expediată prin intermediul poștei electronice participanților la proces (f.d. 147).

Astfel, recursul declarat de Alexandru Bostan reprezentat de avocatul Marian Bucătaru este depus cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023).

La 28 aprilie 2023 și 02 mai 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței.

La 12 mai 2023, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a depus referință asupra recursului, solicitând respingerea recursului sau declararea recursului ca fiind inadmisibil (f.d. 158-176).

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023)), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs.

Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul de judecată remarcă că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul de judecată notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023)).

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut.

Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45).

Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (cauza Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39). 7 La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul declarat de Alexandru Bostan reprezentat de avocatul Marian Bucătaru.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Alexandru Bostan reprezentat de avocatul Marian Bucătaru, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc